

[Glistrup]

Dette svarer til gennemsnitlig omkring 20 pct. af statsvirksomhedernes og øvrige statsinstitutioners samlede bruttodriftsudgifter og anlægsudgifter ekskl. tilskud og udlån.«

Olaf Johansens betragtninger udgør en helhed og bør behandles som sådan, men som følge af de fjollede bureaukratifølgelser af Fremskridtsfolketingetsmedlemmers muligheder for at udøve fornuftigst muligt folketingsarbejde har det været nødvendigt for spørgeren at opdele spørgsmålet i fire spørgsmål, hvoraf de tre andre har nr. S 492, nr. S 493 og nr. S 494.

Svar (17/2 89):

Finansministeren (Palle Simonsen):

I den nævnte artikel i *Finanstidende* foreslår Olaf Johansen en ændring af finanslovteknikken, således at alle omkostninger inkl. forrentning og afskrivning af værdien af anlægsaktiver opføres på de enkelte statsinstitutioners regnskaber.

Hr. Olaf Johansens syn på finanslovteknikken er ikke fremmed for dansk statsregnskabspraksis. Rent faktisk anvendtes fra midten af 1920'erne til slutningen af 1950'erne en finanslovteknik, hvorefter alle former for omkostninger blev posteret på den pågældende institutions regnskab – såvel udgifter med træk på statens kasse som mere bogholderimæssige posteringer i form af forrentning og afskrivning af institutionens anlægsaktiver samt bidrag til dækning af statens pensionsforpligtelser. Fra slutningen af 1950'erne blev denne form for finanslovteknik begrænset til statsvirksomhedsområdet, idet man fandt den praktiske værdi af forrentnings- og afskrivningsposteringer uden for det statslige forretningsområde meget ringe.

I de senere år er interessen for en mere forretningspræget opstilling af regnskabet for statens virksomheder og institutioner øget. Finansministeriet udsendte således i 1987 en vejledning om opbygning af interne budgetter og regnskaber i statens institutioner. Denne vejledning er baseret på det omkostningsprincip, som hr. Olaf Johansen foreslår lagt til grund for udarbejdelsen af finansloven.

På det egentlige forretningsområde i staten er der en klar tendens til at lade alle relevante omkostningselementer indgå i resultatopgørelsen.

Det kan i den forbindelse nævnes, at statsvirksomhederne og andre indtægtsdækkede

virksomheder fra 1989 ud af indtægterne skal betale en revisionsafgift til Rigsrevisionen.

Det kan i øvrigt nævnes, at Boligministeriets bevillinger til lokaler for centraladministrationen på FFL 1990 vil være fordelt på de enkelte brugeres budgetter.

Det skal herudover bemærkes, at den nuværende finanslovteknik snarere overvurderer end undervurderer de samlede bruttodrifts- og anlægsudgifter i staten. Det skyldes, at investeringer for både statsvirksomheder og almindelige institutioner belaster statens regnskab fuldt ud på investeringstidspunktet modsat regnskabspraksis i en privat virksomhed, hvor sådanne udgifter ved afskrivninger udjævnes over årene. Lægges hertil, at der for statsvirksomheder også i driftsudgifterne indgår udgifter til forrentning og afskrivninger, medfører den nuværende finanslovteknik en vis overvurdering af statens samlede bruttoudgifter til drift og anlæg.

Spm. nr. S 492

Til *finansministeren* (3/2 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad er ministerens reaktion på Olaf Johansens kritik af finanslovteknikken offentliggjort på side 59-60 i *Finanstidende* for 28. oktober 1988 (anden fjerdedel)?«

Begrundelse

Spørgeren tænker især på følgende bemærkninger i den anførte artikel:

»Men har det nu nogen praktisk betydning, om nogle milliarder kroner debiteres (belastes) de enkelte statsinstitutioners budgetter, når tilsvarende beløb skal krediteres (godskrives) nogle andre konti i finanslovsforslaget og således ikke påvirker finanslovsforslagets samlede overskud eller underskud for drift, anlæg og udlån? – Ja, i allerhøjeste grad.

Som eksempler herpå kan for de enkelte statsinstitutioner bl.a. nævnes:

– Manglende afskrivning og forrentning af anlæg bevirker, at de enkelte statsinstitutioner ikke tilskyndes maksimalt til at udnytte deres ejendomme og anlæg ved f.eks. at udleje eller sælge ledige grunde, lokaler, maskiner, skibe eller anden ledig kapacitet til andre offentlige institutioner eller private.